

Posudek bakalářské práce

- Název práce: Éra působení Zdeňka Hofbauera v Plzeňském městském divadle v letech 1948 – 1953
- Studijní obor: Teorie a dějiny divadla
- Autorka práce: Klára Zdeňková
- Vedoucí práce: prof. PhDr. Vladimír Just, CSc.
- Oponentka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

V rozsáhlé bakalářské práci se Klára Zdeňková pokouší zdokumentovat nedlouhé období, po které v plzeňském divadle působil jako umělecký ředitel Zdeněk Hofbauer. Na základě snesených materiálů se zdá, že pod jeho vedením plzeňské divadlo začalo po letech stagnace či snad dokonce jistého úpadku konečně vzkvétat: Klára Zdeňková poskytla materiály dosvědčující, že stagnace a úpadek a posléze rozkvet se týkal stejně ekonomické jako umělecké stránky Hofbauerova působení.

Autorka nejprve stručně představí Hofbauerův život, teprve poté se dostává k průzkumu jednotlivých plzeňských divadelních sezón. Přistupuje k nim prostřednictvím analýzy repertoáru, který dělí podle žánrů, přičemž důraz klade, jak sama upozorňuje již v úvodu, na činohru a soustředí se v každé sezóně na jednu až dvě inscenace, které jí připadají významné (nutno je upozornit, že divadlo o třech souborech v každé sezóně uvedlo přibližně dvacet pět, jednou dokonce třicet pět premiér).

Z textu je znát autorčina touha zasadit popisované jevy (dramaturgické tendence i recenzní ohlasy) do širšího kontextu, zůstává však spíše na povrchu. Konstatovat v závěru, že v operním repertoáru „byl preferován zejména B. Smetana (s. 55)”, nestačí, protože se jedná o jeden ze symptomů 50. let (a působení Zdeňka Nejedlého) v české kultuře a je proto žádoucí propojit tento obecný jev s konkrétním stavem plzeňského divadla v této době. Podobně v případě uvedení Čapkova *Loupežníka* v r. 1948 spojuje autorka problematiku postavení této inscenace s kritikou E. A. Saudka. Ten se jistě na neúspěchu podepsal, ale bylo by možná dobré více upozornit souvislost jeho kritiky s nepříznivým Čapkovým postavením v padesátých letech, které se zde zřejmě již ohlašuje. Je to patrné i z výraziva, jež recenzenti v souvislosti s tímto dílem používají.

Autorka však i jinde využívá recenzí a podobných textů spíše k citacím, nežli k hlubším analýzám inscenací a repertoáru. Vybrané inscenace hodnotí takřka výhradně slovy kritických ohlasů. Dozvídáme se sice často, co se recenzentům nelíbilo, otázkou však zůstává, zda příčinou jejich nesouhlasu byla vždy jen estetická nelibost a do jaké míry do jejich postoje nezasáhla též nelibost ideologická (jež se jistě podepsala na přijetí Čapkova *Loupežníka* nebo zřejmě zavinila mlčení o Brechtově *Panu Puntilovi a jeho sluhovi Mattim.*) Postrádám v tomto ohledu větší snahu o syntézu, zvláště když je z příloh zřejmé, že kromě těchto textových materiálů měla autorka ve většině případů k dispozici i fotografie, byť možná nebyly četné.

Syntetické úsilí nevidím ani v hodnocení dramaturgického zaměření sezón. V případě Plzně totiž neplatí zcela ona stejnorodost repertoáru českých divadel v padesátých let a je zřejmé, že se Zdeněk Hofbauer snažil najít si cestu k tomu, aby mohl na jevišti uplatnit kvalitní dramaturgiu nebo alespoň dramaturgiu ideologicky nezatíženou. Výčet premiér v příloze, který je jistě přehledný, však takové hodnocení nenahrazuje.

Po formální stránce je práce uspokojivá. Autorka ji opatřila pečlivě zpracovaným seznamem pramenů a sekundární literatury, ačkoli té bych čekala více právě proto, že se práce věnuje tak ožehavé době. Dobře je zpracován soupis repertoáru plzeňského divadla ve zvoleném období i fotografická příloha.

Text místy trpí určitými stylistickými neobratnostmi. Autorka občas považuje za nutné vysvětlit věci, které jsou čtenáři jasné, např. kdo je Karel Kovařovic, jinde nám podstatné informace nedodává: v textu např. není uveden autor zapadlého baletu *Filosofská historie* a stejně zapomenuté operety *Tvrdohlavá žena*. (zřejmě proto, že jsou informace k nalezení v příloze). Přesto uvedené výtky je však na textu vidět autorčina péče a práce splňuje předpoklady nutné k jejímu obhájení. Doporučuji ji tedy a hodnotím klasifikačním stupněm velmi dobře.

V Praze 27. května 2013